

¡A la Barra!

Y que's un peix que's porta l'oli.

EN JAUME BONET

Veritat que vingué á Granollers casi ensenyant la seba, pro gracias á son rastroerisme, arribá á ser procurador primer, y secretari municipal després.

Per quí's digué, que se li cremá una fábrica de persianas.... estant assegurada. Es alló; casualitats.

No'ns ocupariam del tal pájaro si tingués un altre génit, pro fills, ni'l rey li es bon mosso y desgraciats los que están baix son domini. Es que'l rectó no's recorda de cuan era escolá.

Comensem l'escándol, que diuhen els pobres malalts de senderi, ó'ls que temen que's descubreixi lo seu.

Los primers fruits de son rastroerisme fou la secretaria de Palou, que bons recorts ne deu tenir el que allavors era depositari del Erari municipal Sr. Feliu Juliá que si's descuida li embargan tot, puig aparequé un déficit de 1,962 pessetas ab un document cual firma ningú entengué y que's pagaren crean un nou reparto.

Passá després á la secretaria de Canovellas, qui per la *pela* demostrá ser poch escrupulós, puig ab expediente apretaba fins á mes no poguer. El masover de can Durant ens en faria deu céntims de la manera que tractaba d'esplotarlo.

Y aquell assumpto de las cédulas que al arcalde li ocasioná un fort disgust y *cinch centas pessetas?*

Es un secretari d'aquells que no si pertres en no pérdrel de vista.

Doblegantse servilment per l'escoria fussionera arribá á la meta de sas ambicions. La secretaria de Granollers.

Cárrech que exerceix ab escándol, si escándol se pot dir á son proceder de fer de mala gana los trevalls que no son gratificats, de fer esperar horas enteras sens dignarse alzar lo cap cuan personas y de vegadas de mes categoria que la seva tenen que menester trevalls de la casa de la vila; com de fer esperar horas y mes horas als pobres que de pas passen per percibir lo socorro que'ls correspon. Ni dignarse convidar á ningú á seure.

Allí hi está com lo rey en son trono.

La vanitat mes extensa, es sa característica campanya.

Fins el Sr. Blanxart (actual arcalde) digué una vegada (estant en l'oposició) que ab tal secretari no voldria esser arcalde. ¡Ho devia dir de broma!

Es dolent com ell mateix, puig sols

pateix cuan ha de fer algún favor.

Ab tot y cobrar (sense las gangas) 55 duros mensuals exerceix si no de nom, de fet, la secretaria de Canovellas, destinanti cert día de la setmana y te'l bufet de procurador del que'n paga matrícula y tot.

De qui ve que moltas vegadas un hom l'ha de menester y per so sassumptos particulars, lo troban que's fora, com si la vila li quedés á deure sos havers.

Li supliquém á n'aquet senyor, que moderi'l génit, que's fassi mes tractable, y que pensi que castells mes alts han caigut y'l día que ell caigui, per sa vanitat tal volta no's aixequi més.

Que pensi com despatzá á la mare dels Flores no volguentla ni escoltar y en cambi á la capitanía fou escoltada y servida.

Encare no's ministre, Sr. Bonet, y... bon trós s'en falta.

¡Ab la colla, ab la colla!

GRUPO REBELDE.

¡ADEU GERMANS!

Despues de la arenga, los soldados desfilaron, y el czar les gritaba:

¡Adios hermanos!

-"La Nación" Febrero 1904-

¡Lóbreg y sinestre espectáculo! El czar, al enviar al escorxadador á alguns milers d' homes, els despedía ab lo crit en que's despedían los juheus assassinats en Kircheneff: ¡Adeu, germans!

¡Adeu, germans! deyan també'ls joves estudiants russos al passar deportats pera Siberia, d'ahont jamay tornarán.

¡Adeu, germans! cridaban també'ls milers de nihilistas que l'any passat foren torturats en las presóns del transit de Moscou á Siberia.

¡Adeu, germans! cridaban també al partir per l'altre món els infelissos cargadors russos assassinats durant la vaga del any passat.

¡Adeu, germans, adeu per sempre! cridaban també'ls periodistas, els literats, els professors, els homes de ciencia, condemnats á presó perpétua, pel delict de proclamar la veritat.

¡Adeu, germans, adeu, adeu! cridaban els milers de trevalladors morts de fam en Russia durant los passats hiverns.

¡Adeu, germans! cridaban també tots los guillotinat y assassinats pel déspota,

sens altre delict que'l d'aymar la llibertat....

LLUIS G.

De *La voz del Cantero*.

¡HIPÓCRITAS!...

Cuan mon pare se casá la mare era majordona, per aixó s'hem proposá serne jo, tronxo de trona.

Cuant tenia ja quince anys, tip de viure sempre entre ells, no volgué saltar cubells ni fé hipócritas trevalls.

Mon germá es republicá y un cunyat que's jesuita, l'un del Centre Popular tractant l'altre... de *visita*.

Els dos trevallant units á mi m'han ben enganyat mirant sols los seus profits. y abusant de ma bondat.

Jesuita... y pintó ex-president del comité federal, als dos vos espero jo el día de la Revolució Social.

P. GUINART.

Can Celoni 27 Juny 1904.

¡Uy! ¡Quina por!

En Castellet digué que aquí á Granollers las autoritats caciquils ne tenen quatre de cap-d'esquila y que á la primera que s'hi poguessin agafar, ne farian feina. En Garrell, Clar-i-net, Torruella y Boltó.

Mireu que hasta las camias me fan figa y y cuan veig que'l tal Castillejos dorm per algun caté, ¡ay! ja respiro.

Jo hasta temo que'l nostre gefe de policia, l'ex-anarquista-terrorista, ensument, ensument, no hagi sentit alguna cosa. ¡Anaba jo tant malament de ventre aquets dias!

A nostre director, Antón Torruella, li correspon la denuncia que sobre LA TRONADA pesa. Esperem ab ansia lo resultat y tantdebó que nostre *dignissim* Jutge de 1.ª Instancia,